

ὁ αὐτὸς λαὸς ὁ ὑπὸ τοῦ Ἀρριανοῦ «Ἀλανοί» ἀποκαλούμενος, ἀναμφέρι-
στον ἀποβαίνει, διότι ἡ αὐτὴ ἐναλλαγὴ τοῦ ὀνόματος τούτου καὶ παρ'
ἄλλοις τῶν ἀρχαίων συγγραφέων ἀπαντᾷ. Καίτοι δὲ ὁ τύπος «Ἀλδα-
νοί» φαίνεται βεβαίως ὡς ὁ ἀρχαιότερος, ἐν τούτοις δὲν δυνάμεθα νὰ
προτιμήσωμεν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ ἐτέρου τύπου «Ἀλανοί», ὅστις εἰς πλεῖ-
στα χωρία παρ' Ἀρριανῶ ἀπαντᾷ.

18) Πρὸς Κ. Abicht. Arrian's Anab. Einl. σ. 8 σημ. 1. In 3
Universitäts programmen.

α) De libris tacticis, qui Arriani et Aeliani feruntur, dis-
sertatio. Turici 1851.

6) Dissertationis de libris tacticis, qui Arriani et Aeliani
feruntur, supplementum. Turici 1852.

γ) Libri tacticis duæ quæ Arriani et Aeliani feruntur edi-
tiones emendatius descriptæ et inter se collatæ. Turici 1853.

19) VII, 85, σ. 616. Meurs.

20) Ὁ Munk. Ges. der gr. Lit. II, σ. 532. συμφωνεῖ τῇ θεω-
ρίᾳ τοῦ Köchly καὶ ἀναγράφει τὸν ἑλλήν. τίτλον τοῦ ἔργου οὕχ' «Τα-
κτικὴ τέχνη», ἀλλὰ «Τακτικὴ θεωρία».

21) Πρὸς Munk. Ges. der gr. Lit. II, σ. 532. «Κυνηγετικός
eine Ergänzung zur gleichnamigen Schrift des Xenophon». — Δο-
ναλδς. Ιστορ. ἑλ. φιλ. κτλ. II, σ. 229.

22) Ἰδ. θαυμάσιωτάτην εἰκόνα Ἀλεξάνδρου παρ' Ἀρριανῶ Ἀνάβ.
VII, 28, 2 ἐξ. «Τὸ σῶμα κάλλιστος καὶ φιλοπονότατος καὶ ὀξύτατος
τὴν γνώμην γενόμενος καὶ ἀνδρείοτατος καὶ φιλοτιμώτατος καὶ φιλοκιν-
δυνότατος καὶ τοῦ θεοῦ ἐπιμελέστατος· ἡδονῶν δὲ τῶν μὲν τοῦ σώματος
ἐγκρατέστατος, τῶν δὲ τῆς γνώμης ἐπαίνου μόνον ἀπληστότατος· ζυγι-
δεῖν δὲ τὸ δέον ἔτι ἐν τῷ ἀφανεῖ ὄν δεινότατος, καὶ ἐκ τῶν φαινομένων
τὸ εἶδος ξυμβαλλεῖν ἐπιτυχέστατος καὶ τάξαι στρατὸν καὶ ὀπλίσαι τε
καὶ κοσμηῆσαι δαημονέστατος· καὶ τὸν θυμὸν τοῖς στρατιώταις ἐπᾶραι
καὶ ἐλπίδων ἀγαθῶν ἐμπλῆσαι καὶ τὸ δεῖμα ἐν τοῖς κινδύνοις τῷ ἄδει
τῷ αὐτοῦ ἀφανίσαι, ζυμπαῖντα ταῦτα γενναϊότατος· καὶ οὖν καὶ ὅσα ἐν
τῷ ἀφανεῖ πρᾶξαι ζὺν μεγίστῳ θάρσει ἐπραξεν· ὅσα τε φθάσας ὑφαρπά-
σαι τῶν πολεμίων, πρὶν καὶ δεῖσθαι τινα αὐτὰ ὡς ἐσόμενα, προλαβεῖν
δεινότατος· καὶ τὰ μὲν ζυντεθέντα ἡ ὁμολογηθέντα φυλάττει βεβαίότατος,
πρὸς δὲ τῶν ἐξαπατηθέντων μὴ ἄλῃναι ἀσφαλέστατος· χρημάτων δὲ ἐς
μὲν ἡδονὰς τὰς αὐτοῦ φειδωλότατος, ἐς δὲ εὐπορίαν τῶν πέλας ἀφθο-
νώτατος».

23) Πρὸς Ἀρριαν. Ἀνάβ. II, 6, 4. IV, 8, 3. VII, 29, 1.

24) Πρὸς Ἀρριαν. Ἀνάβ. VII, 23, 8, 30, 3.

25) Ἀνάβ. I, 12, 3, «ὥστε πολὺ μεῖον γινώσκειται τὰ Ἀλεξάν-
δρου ἢ τὰ φαυλότατα τῶν παλαιῶ ἔργων».

26) Οὐ γίνεται οὐχὶ ἔντιμος μνεῖα ἐν τῇ Ἀναβάσει VI, 2, 3.

(Ἀκολουθεῖ).

ΤΟ ΑΙΣΘΗΜΑ

Ἄφες τὸ αἶσθημα νὰ σιγήσῃ,
βίον εὐδαίμονα ἂν ποθῇς·
ἂν ἡ καρδιά τὸν νοῦν νικήσῃ,
θὰ ὑποφέρῃς, θὰ χλευασθῇς.

Ἐὰν τὸ αἶσθημα πλημμυρῇσῃ,
εἴν' ἡ πλημμύρα ὀρμητικὴ·
οὐδὲν ἰσχύει νὰ τὴν κρατήσῃ,
σὲ κατακλύζει ὅλον ἐκεῖ.

Ἄφες τὸ αἶσθημα νὰ σιγήσῃ!..
πλὴν δὲν ἰσχύει βορρᾶ πνοὴ
τὴν θεῖαν φλόγα ποτὲ νὰ δόσῃ·
εἶναι τὸ αἶσθημα ἡ ζωὴ.

ὦ, τίς ἐκ τοῦ ἄνθους
τὸ μύρον ν' ἀρπάσῃ
θὰ ἦν ἱκανός·

ὁπότε τῆς αὔρας
πνοὴ πτερυγίζῃ
ματιδ' αὐγίν,
τὸ αἶρ' εἰς τὸν Πλάστην
ὡς θεοῦ λαβάνον
θυσίαν ἄγνιν.

Τὸ μύρον τοῦ ἄνθους
τὸ αἶσθημα εἶναι·
ὑψοῦται, ὑψοῦται
πρὸς τὸν οὐρανόν,

ἐκεῖ ὅπου πᾶσα
ἀγνὴ τῆς καρδίας
ἠχώ κατατείνει,
καὶ πᾶς θεῖος πόθος
τὸ κέντρον εὐρίσκει
παρὰ τῷ Θεῷ.

Τίς τῆς ἀπδόνας
τὸ ἄσμα νὰ παύσῃ,
ἄθραν χάριν πνέον,
θὰ ἦν ἱκανός;

Ἐνῷ τὴν σκοτίαν
τὴν νύκτιον σκίζον
ὑψοῦται, ὑψοῦται
πρὸς τὸν οὐρανόν,
γλυκὺς παλμὸς εἶναι
τ' ὠραῖόν της ἄσμα
καὶ ἅγιος πόθος
ἐκεῖθεν πνευσθεῖς.

Τ' ἀκού' ἡ δελήνη,
ὥχρὰ καλογραῖα,
καὶ δάκρυον χύνει
καὶ εἶναι τὸ δάκρυ
ἀκτὶς ἀργυρῷ.

τ' ἀκούει ἡ αὔρα,
θεὰ ἀερώδης,
καὶ στόνον ἀφίνει,
καὶ εἶναι ὁ στόνος
πνοὴ δροσερά...

Ὁ Πλάστης, ὁ Πλάστης
ὁ στέλλων τὸ μύρον
εἰς τάνθος, καὶ τῆσμα
εἰς τὴν ἀπδόνα,
αἰσθήματος φθόγγους
ἐνθέτ' εἰς τὰ χεῖλη,
μ' αἰσθήματος μύρα
πληροῖ τὰς ψυχάς.

Ὅσο' χεῖ τάνθος μυρωδιὰ καὶ τὸ πουλὶ τραγοῦδι,
ὅσο' χεῖ ὁ ἥλιος χρυσὸ φῶς καὶ γλῦκα τὸ φεγγάρι,
κάνεις ν' ἀρπάσῃ δὲν ἔμπορεῖ τὸ μύρο ἀπ' τὸ λουλουδί.
κοι' ἀπ' τὴν καρδίαν τὸ αἶσθημα, γιὰτ' εἶν' οὐράνια χάρι.

Κ. Α. Π.

ΚΟΙΝΑ ΝΟΜΙΜΑ

Ἡ

ΤΟ ΠΑΡ' ΑΡΧΑΙΟΙΣ ΕΛΛΗΣΙ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟΝ

V.

Ἐπευβάδεως δίκαιον

(Συνέχεια· ἴδε προηγούμενον ἀριθμόν).

Οὐδὲν ἡδύνατο δικαιολογήσῃ ἀνάμειξιν ἢ ξένων ἐπέμβασιν
εἰς τὰ ἐσωτερικὰ πολιτείας τινος, οὐδ' ἦν ἐπιτετραμμένον, ἐκτὸς
εἰς τινὰς ἐξαιρετικὰς, περιπτώσεις, ὁπότε αὐτοδικαίως ἐχώρει ἡ
ἐπέμβασις καὶ

α) ἂν λόγοι δημοσίου συμφέροντος ὑπηγόρευον τοῦτο·

β) ἂν πολιτεία τις πρὸς ἀνατροπὴν τεκταινομένων μεταβο-
λῶν κατὰ τοῦ πολιτεύματος παρεχώρει τὸ πρὸς ἐπέμβασιν δι-
καίωμα ἢ διὰ συνθήκης ἢ δυνάμει ἐγγυήσεως ὑπὲρ τοῦ πολιτεύ-